

Og det sidste spørgsmål, som jeg i virkeligheden synes gør min tvivl endnu større, er i forbindelse med, at ministeren nu begynder at forudskontere en situation, hvor Danmark også skulle søge om yderligere statsstøtte. Jeg forstår godt, at ministeren helst ikke vil komme i den situation. Vi har i forvejen et landbrug, der modtager 17-18 mia. kr. i støtte alene i Danmark, svarende til en ekstra udgift for forbrugere og skatteydere på 7.000 kr. om året pr. husstand.

Så hvad kunne det være for tilfælde, hvor ministeren kunne forestille sig, at vi fra dansk side yderligere skulle søge om at få lov til at give statsstøtte oven i den i forvejen meget rigelige og meget skadelige EU-støtte?

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):
Nu synes jeg, hr. Jørn Jespersen blander tingene sammen. Vi har en fælles europæisk landbrugspolitik, hvor der er indbygget nogle støtteordninger, der gradvis er reduceret i forhold til den beslutning, man traf i MacSharryplanen i 1992, der blev fulgt op af Agenda 2000, der blev truffet beslutning om i Berlin i 1999, og nu sidder vi igen og behandler en midtvejsevaluering af den fælles landbrugspolitik.

Alle de aftaler, alle de drøftelser, der har været i den periode, har klart indikeret et ønske om at få justeret den fælles europæiske landbrugspolitik. Der har vi en fælles målsætning, sagt til hr. Jørn Jespersen, udmøntet i en vedtagelse fra november sidste år. Det tror jeg ikke vi er i tvivl om.

Det andet problem, hr. Jørn Jespersen rejser, er specifik støtte til lande, der kommer i en helt særlig situation. Hvis vi kigger på antallet af støtteansøgninger i helt særlige situationer, der har været over de sidste 10 år, kan vi opgøre det til 13 ansøgninger, hvor Danmark i nogle tilfælde har støttet. I andre tilfælde har Danmark – og det har så været tilfældet her på det seneste – undladt at stemme imod forslaget.

Så jeg må sige til hr. Jørn Jespersen, at jeg synes, det er vigtigt, at vi deler tingene op, for vi er jo ikke uenige i vores målsætning og ønske om at liberalisere den europæiske landbrugspolitik og tilpasse den til verdensmarkedspriserne, sådan at hr. Jørn Jespersens ønske om, at tredjeverdenslande får en væsentlig bedre markedsadgang til det europæiske område, også kan tilgodeses.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes altså, det må give en dårlig smag i munden på en minister og en regering, der påstår at være en liberal regering og så samtidig udtrykker en så stor forståelse og langmodighed i forhold til et af de værste planøkonomiske systemer, verden har set bortset fra Sovjetunionen.

Det er jo ikke rigtigt, at der er sket en reduktion af landbrugsstøtten. Den er fortsat uhyrlig høj. Den er på over 300 mia. kr. i EU. Den ødelægger produktionsvilkår for fattige bønder i den tredje verden. Den koster forbrugerne dyrt. Den er skadelig for miljøet, og så har man sådan en langmodighed fra en påstået liberal minister.

Det ønske om at reducere har jeg ikke set meget til, og jeg har heller ikke set det fra den danske regering, som tværtimod har støttet. Så er det jo ligegyldigt, om man har undladt at stemme eller har stemt for. Resultatet er, at ansøgningerne er gået igennem. Regeringen kunne have stoppet dem ved at stemme nej, men har ikke gjort det.

Derfor bliver jeg nødt til én gang til at spørge: Hvad er det for helt særlige vilkår, der kan gøre, at et påstået liberalt erhverv skal have statsstøtte oven i den i forvejen rigelige EU-støtte? Kan ministeren ikke bare komme lidt tættere på, hvad det er for nogle vilkår, der skal være gældende?

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):
Nu synes jeg altså, at hr. Jørn Jespersen igen blander tingene sammen. Jeg beder om, at vi adskiller den europæiske landbrugspolitik og de aftaler, der er lavet om en – selv om hr. Jørn Jespersen ikke vil indrømme det – nedtrapning af den direkte støtte. Hr. Jørn Jespersen ved jo godt, at de støttemodeller, der ligger, for så vidt angår hektarstøtten, er et fastfrosset beløb, som ikke bliver pristalsreguleret. Alene af den grund sker der under alle omstændigheder en nedsættelse af værdien af den støtte, man modtager.

Hr. Jørn Jespersen ved jo også godt, at der i forbindelse med den aftale, der blev truffet omkring 10 nye landes medlemskab, er lagt et klart loft over de udgifter til den fælles europæiske landbrugspolitik for en periode frem til 2014, der også klart indikerer et fald i den direkte støtte.

Kl. 16.55

Det er den ene side af sagen. Den anden side af sagen er så hr. Jørn Jespersens modstand mod, at man i særlige tilfælde kan gå ind og støtte et lands mulighed for af egne midler, det er jo ikke EU-midler, vi snakker om, for en periode at støt-